

POLITIKKEN OG VI
=====

I lederartikkelen i nr. 2 var vi inne på dette at de politisk aktive har en tendens til å se litt ned på oss hedninger fordi de mener det vi driver på med er fruktesløst. Vil du forandre noe i samfunnet, sier de, må du gå gjennom de politiske partiene. Det er det eneste som har mulighet for å føre frem. Alt annet er lekegrind, selskapsklubb, hobbyvirksomhet.

Nåvel, politisk arbeid er en direkte metode. Man kjemper for en plass på samfunnets kommandobro. Og når man frem dit, har man reell makt og kan gjøre noe konkret, noe som monner - iallfall teoretisk.

I praksis er det nok ikke så enkelt! De taktiske hensynene kommer inn i bildet. Diverse forskjelligartede interessegrupper skal enes om en kurs. Følgelig må man gå langsomt og tross varlig. Og jo større et parti er, desto flere grupper skal man tilgodese, og desto forsiktigere må man trå. Tilslutt blir man stående stille.... Vi ser hvor dødsens redde venstrepartiene er for å utfordre kristenfolket. Altfor mange stemmer står på spill. Det blir å knytte hendene i lommen og smile et stramt smil. Gjøre gode miner til slett spill...

Som medlem av et politisk parti vil du alltid finne en rekke punkter i partiprogrammet som du ikke er enig i. Men du må svelge uenigheten, gå på akkord med deg selv. Har du en hjertesak du vil ha frem, må du smøre deg med tålmodighet. Hold an litt, ta det med ro. Bare den og den saken er i havn, kan det kanskje bli en råd med ditt hjertebarn også.

I særorganisasjoner er man velsignet uavhengig av "taktiske" hensyn. Vi i Dnhs kan synges ut av hjertens lyst, tale Kirken midt imot, dele ut løpesedler der vi snakker fra leveren, omsvøpsfritt og direkte. Vi kan lage et rabalder som om vi var 150.000 - og ikke 150. På den måten blir vi hørt, avisene skriver om oss, NRK "avspeiler dagens virkelighet" og intervjuer oss. De som snakker om lekegrind etc. skal nok få samme at den lekegrinden slett ikke er å spøke med. Jeg tror de vil oppdage at den kan bli en god partner å ha i det daglige arbeidet - eller en ganske brysom motstander.

Men det er viktig at vi trekker mest mulig klare grenser for vårt arbeid. Vår domene er livssynssektoren. Når vi engasjerer oss offentlig, er det med utgangspunkt i den. Når vi stiller oss solidarisk med kvinnene i deres frigjøringskamp, er det ut fra en etisk synsvinkel - ikke på politisk grunnlag. La oss tenke oss at Lars Korvold under den kommende valgkamp kommer med uttalelser som dels gjelder samfunnsøkonomi, dels streifer inn på etiske og/eller religiøse spørsmål. Da kan vi tenkes å angripe ham i pressen for det han sier om etikk og religion, men ikke for det økonomiske - medmindre de to tingene er uløselig sammenvevet.

Det skulle være overflødig å peke på faren ved å engasjere seg på rent politisk grunnlag - qua hedning. Da ville vi raskt bli sprenget i fellebeter som organisasjon. Vi må bli ved vår lest. Og vi bør føre en slik politikk at folk fra alle politiske leire kan slutte seg til oss, når de bare besjeles av det samme ønske som vi: Å kjempe for human etikk, mot ethvert livssyn som bygger på det oversanselige.

Erik Eckhoff.

SALIGHET I TROEN?

I sin artikkel i det siste nummer av "Oss Hedninger imellom", fremsetter Erik Eckhoff noen idéer om Det norske Hedningsamfunns oppgaver. Da det kan synes som om disse representerer Hedningsamfunnets "offisielle" syn, finner vi det på sin plass å presisere at artikkelens innhold må stå for forfatterens egen regning. Vi vil i det følgende rette kritikk mot enkelte av de synspunkter som fremsettes.

Vi har helt siden starten hatt den oppfatning at DnHs' oppgave, ikke bare skulle omfatte bekjempelse av Statskirken, de kristelige organisasjoner og moral de påtvinger samfunnet, men også å rette søkelyset mot selve fundamentet for deres moral; troen.

Når så Eckhoff hevder at: "Vi ikke ønsker å ta troen fra noen. Vi nøyer oss med å påpeke de skader Kirken gjør.", finner vi at dette er et helt feilaktig utgangspunkt for vårt arbeid, hvis vi roensinne skal leve opp til den del av DnHs' formålsparagraf som lyder: "DnHs vil arbeide for frigjøring fra religioner og trosretninger som tvinger tankevirksomheten inn i autoritære og dogmatiske rammer."

Er det så mulig utifra vår formålsparagraf å godta noen form for religiøs tro? Er ikke all tro dogmatisk og autoritær? La oss si det slik:

Vi anerkjenner at virkeligheten kan være mere enn hva som vitenskapelig kan bevises. Vi fornekter ikke en uerkjennbar virkelighet, men vi inntar den holdning, ved grensen for vår erkjennelse og forståelse, at vi ikke fremsetter uomtvistelige påstander (dogmer) om den uerkjennbare virkelighet. Vi oppfatter det som uforenlig med ærlighet og redelighet å gi slike påstander rang av viden. Med dette som grunnlag kan vi kun akseptere en religiøs oppfatning som ikke fremsetter sine anskuelser som uomtvistelige.

Spørsmålet om hvorvidt en religion er autoritær, kommer i direkte tilknytning til dette. En dogmatisk tro må naturligvis være mer eller mindre autoritær. Men, at en religion er dogmatisk, beskriver kun i hvilken form den presenterer sin lære. Viktig er det også å bringe på det rene hvorvidt læren i seg selv er autoritær. Det kriteriet som her må legges til grunn, er hvorvidt religionen oppfatter guden/det guddommelige som en transcendent (utenforstående) maktfaktor, altså at guden griper inn som et styrende element og innvirker på menneskets tanker og handlinger og på naturens gang, m.a.o. den oppfatter guden som en, i forhold til verden selvstendig skaperpersonlighet.

Eksisterer det så en religiøs oppfatning som bryter med dette mønsteret? I de forskjellige religiøse tradisjoner har det i tidens løp forekommet, og forekommer stadig personer og grupper som har utviklet en livsanskuelse som vanligvis benevnes som pantheisme. Denne lære oppfatter guddommen som immanent (iboende) i verdensaltet. Man snakker om "allsjelen", "enhet i alt levende" og "Gud i mennesket". Eksempler på denne oppfatningen finner vi i Zen-buddhismen i den asiatiske tradisjon og hos Kvekerne i den europeiske. Grunntrekkene i deres anskuelse strider ikke med Human-etikken. Den omfattes således ikke av de kriterier vi har satt opp for en autoritær og dogmatisk religion, og kan dermed aksepteres av Hedningsamfunnet.

Dog må det etter vår formålsparagraf ligge innen rammen for vårt formål å bekjempe troen i seg selv når den rammes av de nevnte kriterier. I Norge vil dette si bekjempelse av den kristne lære. For å kunne bevise de skjebnesvangre virkninger en lære fylldt av konflikter og vold har på et samfunn, må vi på vise sammenhengene mellom selve læren og konsekvensene på samfunnet gjennom historien og idag.

På denne måten mener vi å få påvist sammenhengen mellom årsak og virkning, og dette vil gi Hedningsamfunnets arbeid det nødvendige perspektiv. Vårt arbeid kan ikke innskrenkes til kun å omfatte virkningene isolert, når disse gjør seg gjeldende idag iform av livsfjendtlige levereregler og en kirke som ved statlig støtte sprer sin propaganda gjennom skoler og massemedia, slik det fremgår av Eckhoffs artikkel.

Vi håper dette kan bli starten på en fruktbar debatt i "Oss Hedninger imellom" og andre fora hvor hedninger møtes.

Bærum 21. mars. Terje Olerud Dag Bugge Nordén

Kommentar til "Salighet i troen?"

Jeg tror ikke at uenigheten mellom de to innsenderne på den ene siden, og undertegnede på den annen, er særlig stor eller særlig betydningsfull. Men jeg innrømmer gjerne et enkelte av mine formuleringer var mindre heldige: "Mange mennesker tror, føler, mener at det eksisterer et transcendent kraftsentrum som i sin tid skapte verden. Mange tror også at dette kraftsenteret fremdeles griper ordnende og styrende inn i livsprosessene. For oss må de så gjerne tro dette."

Jeg super det i meg igjen. Selvfølgelig kan vi ikke la folk "få lov" å tro slikt. Fordi de da straks begynner å fundere over hva dette kraftsenteret (Gud) vil med oss. Hvorhen han ønsker å styre oss. Og dermed har vi skandalen. Profeten A peker sør-øst og mener det er dit vi skal. Profeten B protesterer og sier veien skal gå vestover osv. Hvilket grunnlag bygger de på? Vi Hvilke rettesnorer har de? Åpenbaringer. Gamle skrifter. Tegn i sol og måne. Og hvem er deres tilhengere? Jo: alle de som tjener på at vi går sør-øst, slutter seg til A, osv. bortover. Ingen prøver å bruke sin sunne fornuft og finne ut hva som egentlig tjener menneskene.

Det er helt riktig at en religion som bygger på dogmer (påstander som ikke kan erkjennes eller bevises, men som allikevel gis absolutt gyldighet) må bli mer eller mindre autoritær og avfode et system av livsfjendtlige levereregler. Og vi må ikke glemme (slik jeg gjorde) å påpeke den logiske sammenhengen mellom autoritær, stivbent moral, og en autoritær, stivbent Allmakt.

Jeg er også enig i at pantheismen skiller seg klart ut fra den sedvanlige kristne gudstro. Nettopp fordi den Livet selv til guddom. Men er det ikke tross alt en viss fare for at også denne gudstroen kan tas til inntekt for en eller annen skrulleete moral? Jeg bare spør.

Men, når alt dette er sagt, så vil jeg også uttrykke som min oppfatning at jeg anser som den viktigste delen av vårt arbeid, den som går ut på å få folk til å innse det fornuftstridige og skadelige ved den praktiske moral som kristenfolket forkynner. La arbeid med teori og praksis gå hånd i hånd. Men la oss endelig vokte oss for å fortape oss i teoretiske spekulasjoner. Da vil vi meget raskt miste kontakten med Grasrota. Og det ville være katastrofalt.

Og la oss ikke bruke altfor mange og fine ord når vi skriver eller snakker...

E:E.

Den 13. april sendte Dnhs et åpent brev til Kirke- og undervisningsdepartementet, med kopi til Justisdepartementet, Helsedirektoratet, NRK, NTB og en del aviser i og utenfor Oslo. Vi gjengir brevet i sin helhet:

DJEVLEUTDRIVELSE I DEN NORSKE KIRKE

På grunnlag av opplysninger fra medlemmer av Det norske Hedningsamfunn har Dagbladet de siste dagene henledet almenhetens oppmerksomhet på en virksomhet innenfor Den norske kirke og andre kristne organisasjoner som går under navnet "Djeve- eller åndeutdrivelse". Vi vil sterkt understreke Statens og departementets ansvar for denne virksomheten, slik det er fastlagt i Grunnlovens § 16:

Kongen anordner all offentlig kirke- og gudstjeneste, alle møter og forsamlinger om religionssaker, og påser at religionens offentlige lærere følger de dem foreskrevne normer.

Gjennom Dagbladets artikkelserie er det påvist flere eksempler på djeveutdrivelse innen tverrickelige vekkellesbevegelsen "Dypere Liv" som støttes av flere prestere i Statskirken. Statens ansvar gjennom lovverket forøvrig strekker seg også til Pinsebevegelsen, hvor djeveutdrivelsen tradisjonelt har sitt tyngdepunkt.

Vi siterer fra tre av eksemplene i artikkelserien:

....En ung jente ble befridd fra Djevelen i en kirke i Oslo for få måneder siden. En vekkellesorganisasjon (Dypere Liv, vår anm.) hadde møte en kveld. Jenta, som var tilstede, ble grepet av predikantens ord. Ifølge Dagbladets kilder var det djevelen i henne som ble redde når de hørte bønnene fra forsamlingen. Jenta ble nesten hysterisk. Hun måtte legge seg ned på golvet hvor hun slynget ut forbannelser på et fremmed språk. Stemmen var hes og forvrengt. Hun lå i krampetrekninger inntil en av dem som var tilstede fikk drevet djevelens representant ut av henne. Det skjedde ved at man befalte de onde åndene å fare ut i Jesu navn.

....For tre år siden var Hans Jacob Frøen med på å drive ut en ond ånd som hadde tatt bolig i en ung mann: - I Jesu navn byr jeg deg, du urene ånd, far ut av denne mannen! Etterpå ble han helt rolig og lykkelig. Han var befridd. Mannen fortalte at han hadde vært homoseksuell, men etter at de onde åndene hadde forlatt ham, følte han seg helt normal igjen. Nå er han gift og har ikke problemer lenger. Jeg glemmer aldri hvordan mannen hylte da den onde ånden fór ut av ham, forteller presten i Den norske kirke, Hans Jacob Frøen.

Ett år seinere befridde sjømannspresten en ung kvinne fra djevelens representanter: - Hun var besatt av to forskjellige onde ånder, en uren og en løgnaktig. Den unge jenta fortalte at hun gikk omkring og talte usant hele dagen. Dessuten hadde hun gått til sengs med en rekke menn mot sin vilje. Jeg forsto da at hun var besatt av onde ånder

En ting som går frem av disse eksemplene er den ytterst betenkelige holdningen som prestene legger for dagen når det gjelder homoseksualitet og kvinners seksualliv, og den åndelige maktbruk de demonstrerer i slike situasjoner. Viktigere enda er den metode Kirken bruker når den behandler og tildels bidrar til å fremkalle sterke og skjebnesvangre krefter i mennesker.

Et grunnleggende element i nevroses og viktige former for sinnssykdom er angst. Angst kan oppleves i alle faser, fra utrygghet og uroformennelser til vill panikk. Opplevelsen kan beskrives som at man blir

frøstjålet kraft kraft, fylles av noe ukjent skremmende, blir til "en annen". En rekke "primitive" religioner beskriver dette som "besettelse av onde ånder". Kristendommens engler og demoner tilhører den samme symbolverden.

Psykologi og psykiatri er unge vitenskaper som langt fra påstår at de behersker disse fenomenene på en tilfredsstillende måte. Vi vil likevel hevde at Staten bør sørge for at de blir ivaretatt av fagfolk. Vi tar på det sterkeste avstand fra ekspedisjonssjef Øystein Jahrs uttalelse til Dagbladet 12. april om at dette er et spørsmål for teologene.

Vi minner om kvakksalverloven av 19. juni 1936:

§ 7: "På samme måte som nevnt i § 6 straffes den som tar syke i kur uten å være norsk lege eller tannlege, og som derved utsetter noens liv og helbred for alvorlig fare, enten ved selve behandlingen eller ved at den syke unnlater å søke kyndig hjelp. Har kuren medført døden eller betydelig skade, for legeme eller helbred, jfr. straffelovens § 9, kan anvendes fengsel inntil to år. Medvirkning straffes på samme måte. Det fritar ikke vedkommende for straff at han på grunn av manglende legekyndighet ikke har forstått kuren eller sykdommens art."

Inntil nå har djeveutdrivningen vært mer eller mindre ukjent for den norske almenhet, og vi vet fremdeles ikke hvor dyptgripende og omfattende den er og har vært. Alvoret i fenomenet fremgår imidlertid av det eksemplet fra England som ble nevnt i Dagbladet 1/4-1975:

Michael Taylor var far til fem barn. Han levde et lykkelig familieliv inntil han kom i kontakt med en religiøs gruppe ifjor høst. Denne gruppa drev med tungetaleri og djeveutdriving. Taylor ble stadig mer forstyrret etter at han var kommet i kontakt med den religiøse gruppa. Ofte var hans handlinger irrasjonelle og voldsomme. Etter et kraftig utbrudd tok noen medlemmer av den religiøse gruppa ham med til en prest i den engelske kirke for å få djevelene drevet ut. En metodistprest ble også tilkalt... De holdt på en hel natt med Taylor.... Tilslutt vitnet i retten ble 40 navngitte djeveler drevet ut av Taylor.

Da uteparet kom hjem, gikk Taylor til angrep på kona. Han slo henne med, rev ørene og tunga ut. Etter det bestialske mordet gikk han naken ut på gata med blod over hele kroppen. Han ble stoppet av en politimann som spurte hvor alt blodet kom fra. - Det er Satans blod, svarte Taylor som så ble arrestert.

Den norske kirke har ikke fordømt djeveutdriving. Det kommer til å forsette i Storbritannia.

Det norske hedningsamfunn understreker at det er kristendommen som har skapt Djevelen, det er Kirken som opprettholder denne forestillingen og bruker den som skremsel for å tvinge sin angstfremmende og livsfremmede holdning inn på menneskene. Vi tar avstand fra brukten av slike symboler for psykiske krefter. Staten må ved egne tiltak gi uttrykk for at psykiske problemer skal ivaretas av fagfolk.

Det norske hedningsamfunn vil be departementet om følgende:

1. At det blir satt en stopper for djeveutdrivelser innenfor Den norske kirke.
2. At det blir igangsatt en forsvarlig undersøkelse eller etter-

forskning i dybden og omfanget av djevleutdrivelse innen Den norske kirke og andre kristne organisasjoner i Norge.

3. At resultatet av denne undersøkelse blir offentliggjort.
4. At det blir igangsatt en ikke-teologisk undersøkelse av hvordan psykiske fenomener blir fremstilt innenfor religionsundervisningen i skolen.
5. At psykologi gis en bredere plass i undervisningen i våre skoler.

På vegne av Landsutvalget i
DET NORSKE HEDNINGSAMFUNN

Dagfinn Eckhoff
forkvann

(Sitat slutt)

Hedninger i Oslo og Bærum arbeider fortsatt aktivt med denne saken.

SKJEDD SIDEN SIST:
=====

Oslolaget har i løpet av mars og april avholdt tre åpne møter:

5. mars - hovedtema: Kirken og seksualmoralen (30 deltagere)

9. april - ekstraordinært møte: Kvinakveld. Radioens Liv
H a a v i k, nettopp hjemkommet fra fire ukers opphold i Kina, fortalte om inntrykk og opplevelser fra turen. Møtedeltagelsen var rekordartet - det var over 40 personer tilstede. (Følgelig oppstilling var ikke mulig da ingen greide å snu seg opp på sto eller sette.)

23. april - hovedtema: Kirke - skole. Religionsundervisningen. 40 deltagere.

Det er visstnok almenkelig (nøghet om at disse tre møtene er de mest populære har hatt litt til - ikke bare kvantitativt, men også kvalitativt.

Litteratigruppen - kvinnegruppen i Oslolaget - har stått på stand i Oslo rådhus hver lørdag i april. De deler ut løpesedler hvor de presenterer kirken holdning til kvinnen opp gjennom historien og som idag.

Oslolaget har for det meste samordnet sine aktiviteter med Oslo- og Bærum-området denne våren, men de satser på mer selvstendige tiltak utover sommeren.

Laget har kommet godt i gang med arbeidet. De har arrangert flere stunds og inviterte til sitt første åpne møte 15. april på Nordbrukskirkens skole. Innleder var Levi Fragell. Han holdt et meget interessant foredrag om "Korn dyrkingens innvirkning på utviklingen av Jesusmyten," der han fortalte om hvordan soningsdøden, dette et Jesus ofret sitt liv for menneskenes synder, ikke er eget for kristendommen, men tvert om er en meget utbredt forestilling som vi finner paralleller til i en rekke religioner i Mellom-Østen. Motivet stammer fra fruktbarhetskultusen der kornets vekst og innplantningen av det var et centralt religiøst tema.

Etter innledningen fulgte en debatt som etterhvert dreide inn på

de mer tradisjonelle motsetningene mellom kristne og ikke-kristne. Tilstede på møtet var hele 40 mennesker, noe som lover godt for lagets fortsatte virksomhet.

Nord-Norge: Dnhs har fått sine første medlemmer i Finnmark! Vanskelighetene ved å få fotfeste i de nordligste fylkene var åpenbare, og det var klart at noe "ekstra" måtte gjøres. Vår utrettelige informasjonssjef, Erik Eckhoff, gjorde det. Han sendte lederartikkelen fra nr. 2 av dette bladet til avisa "Finnmarken". Den ble tatt inn, og noen dager senere fikk han telefon fra en mann i Vardø som representerte en gruppe interesserte. 19/4 hadde vi et nytt framstøt i samme avis, denne gang i form av en annonse der vi i noen korte setninger ga uttrykk for hva vi arbeider mot og hva vi er for. I skrivende stund har annonsen resultert i brev fra fire interesserte finnmarkinger (Kirkenes, Vardø, Berlevåg).

Geir Johnson.

Vi gjør oppmerksom på

at i SIRENE nr. 4, som kommer ut den 30. mai, vil det stå et intervju med Erik Eckhoff. Løpeseddelen KVINNENS Plass i DEN KRISTNE VERDEN vil bli avbildet. Vi ber alle medlemmer om å søke å utnytte dette PR-momentet mest mulig.

Om å "løfte i flokk".

For tre måneder siden sto Landsutvalget overfor en uforutsett utgift på kr. 500,-. Kassa var tom. Fem medlemmer (selverhvervende) i Oslo-området ga hundre kroner hver. Dermed var den Sorgen slukt.

Nå står vi overfor en utgift som er for stor for et fem-manns lag av vanlige lønsmottagere. Vi skal trykke avisen - den meget omtalte, utadrettede avisen som vi - i mangel av noe bedre - har tenkt å kalle H E D E N. Trykningen vil koste cirka kr. 2000,-. I kassa ligger et beløp som ikke engang ville rekke til en god teaterbillett. Gjelden er godt og vel tusen kroner...

For første gang må vi appellere til medlemmer og interesserte om ekstraordinær, økonomisk støtte. Hvis hvert medlem gir et beløp som svarer til vedkommendes årskontingent, er vi over den verste kneiken for denne gang. Vi legger ved postgiroblankett. Skriv "avisbidrag" bak på slippet, så vi ikke forveksler med medlemskontingenten. Apropos sistnevnte, så har vi en liste på omkring åtti medlemmer som står til rest med kontingenten for 1975. Disse vil finne en ekstra slipp i konvolutt, med en påminnelse. Etter det som er sagt ovenfor, skulle det være unødvendig å presisere at vi ville være overmåte takknemlig for snarlig oppgjør.

Navnet på avisen er vi, som før antydte, ikke 100 pst. fornøyd med. Vi utlyser derfor en

navnekonkurranse !

Som premie for det forslaget som (eventuelt) blir benyttet, setter vi opp 1 HELLODD I PENGELOTTERIET. Legg ditt forslag i posten før 10/5-75. Lykke til!

- OSS HEDNINGER IMELLOM -
Adr.: Collettsgt. 31b, Oslo 1
Postgirokonto: 3749728

OM KOMMUNIKASJON.

I et demokrati bør kommunikasjon som kjent gå to veier.

A sender en melding til B....men får ikke svar. Han sender en ny melding.....taushet. A står på hue og flagrer med øra mens han sender det tredje budskapet..... hans flagrende ører oppfatter ingen annen lyd enn susingen av blodet som strømmer forbi trommen innen.

Den arme A går en grum skjebne i møte. Han risikerer å bli psykotisk, schizofren, angstnevrotiker!

Som bra, rettsindige hedninger ønsker dere nok ikke å la oss i Landsutvalget gå denne fortapelsens vei. Kjære dere som leser dette - kjenn godt etter: Rører det seg ikke noe ett eller annet sted i dere? Får dere ikke lyst til å protestere litt - av og til? Sprenger det seg ikke frem en lyst til å fortelle et eller annet - hvordan det føles å være hedning der dere bor, hva som hendte da dere delte ut en løpeseddel, hvordan folk flest reagerer når dere skyter hjertet opp i livet og innrømmer at dere er med i Dnhs? Hvordan det går med arbeidet i lokallaget?

Kort sagt: Forsøk å kommunisere litt den andre veien også! Vi ønsker å være en organisme - like langstrakt og klubbeformet som stedet vi bor i. Dermed vil jeg ikke nettopp ha sagt at vi skal være en klubbe (skjønt enkelte ganger kunne det kanskje ikke være av veien), men vil vi være en organisme, da må vi være en levende sådan. Og et viktig kjennetegn ved levende organismer er - TO-VEIS KOMMUNIKASJON.

Altså: Skriv (eller ring og prat) fra lever'n!

Hilsen
INFORMASJONSSJEFEN.

I'M IN THE MOOD FOR

Why be in the mood for God? Why not start thinking of whether
Simply because they scare you - or not this dream is true?
scare you to think you will go Maybe there's something better -
down to the place below? that will concern both me and you.

Heaven's within your reach If there's a god above,
if only you cut out thinking, if he exists - well, let him,
'cause thinking might make you see but for to-night, forget him!
Life's reality. I'm in the mood for LOVE !

Terje Olerud.

Geir Johnson.

-----oOo-----

SOMMERSAMLING:

Det norske Hedningsamfunn arrangerer i år sin første sommersamling, i tiden 21 - 31. juli ved Lyngdal (ca. 30 km fra Mandal). Samlingen vil være åpen for alle gode hedninger som er interessert i å utvikle godt samhold innenfor DnHs, samt diskutere våre arbeidsmetoder og målsetting.

Aktivitetene vil foregå på en gård som eies av et av samfunnets medlemmer. Stedet ligger like ved vannet, og det er et stort skogområde omkring, så det er gode muligheter for friluftsliv.

Det er ikke lagt opp noe fast program for samlingen ennå, følgelig er vi åpne for alle forslag til aktiviteter og diskusjonsemner.

Innkvartering: Det er en stor låve på gården, og selvsagt muligheter for å slå opp telt.

Økonomi: Dette blir en meget billig sommersamling! Vi satser på felles middagsbæspising, og regner med at dette vil alt i alt komme på 100 kr.pro pers. Frokost og aftens vil folk måtte sørge for selv.

Denne sommersamlingen har ingen "ledere". Det betyr at alle må ta i et tak for å få hjulene til å gå rundt.

SOMMERTEAM:

I sommer kommer det til å foregå en rekke kristne evangeliseringsaktiviteter samt en rekke festivaler og leirer i kristen regi. For å kunne møte denne propagandaen, og spre informasjon om DnHs vil vi forsøke å samle et team med hedninger som, utstyrt med bil og hedensk materiale reiser langs sørlandskysten og propagerer ved alle passende anledninger. Meningen er at at dette teamet skal ende opp i Lyngdal like før sommersamlingen for å kunne forberede denne. Vi vil også stikke innom Sarons Dal som er like ved Lyngdal, for å overvære noen av de store pinsevennmøtene der (det regnes med omkring 20.000 deltagere).

Er du interessert i å være med på noe av dette?

I så fall - vær vennlig og skriv eller ring til oss så snart som mulig, helst innen 15. mai. Send gjerne også forslag til emner og aktiviteter. Detaljert program er ennå ikke utarbeidet. Hvis du ikke kan være med på sommersamlingen fra først til sist, men ønsker å delta en del av tiden, så angi tidsrommet.

Gi beskjed til Terje Olerud, Nyvn. 11, 1320 Stabekk, T.122139 eller Geir Johnson, Skogfaret 6, 1344 Haslum, T.538938. Erik Eckhoff kan også ta imot beskjed: Colletts gt. 31b, Oslo 1 Treffes i kontortiden på 469860, linje 8354.

Nei, Dnhs! Jeg kan ikke gå glipp av dette enestående tilbud, og fyller gledestrålende ut denne slippen som følger:

Jeg vil delta i sommersamlingen / sommerteamet (stryk det som eventuelt ikke passer).

Navn:..... Adr.:.....
Tlf.